

International
Labour
Office

ขอแนะนำ

ว่าด้วย **เอชไอวีและเอดส์**

ในโลกแห่งการทำงาน ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ฉบับที่ 200

ข้อเสนอแนะ

ว่าด้วยเอชไอวี และเอดส์

ในโลกแห่งการทำงาน ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) (ฉบับที่ 200)

ลิขสิทธิ์ © องค์การแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2554

พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2554

สิ่งพิมพ์ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ สงวนลิขสิทธิ์ตามพิธีสารฉบับที่ 2 ของอนุสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์สากล อย่างไรก็ตาม อาจสามารถนำเนื้อหาบางส่วนของสิ่งพิมพ์ไปใช้ได้ โดยไม่ต้องได้รับอนุญาต ภายใต้เงื่อนไขว่าต้องระบุแหล่งที่มาของเนื้อหา นั้น สำหรับการทำซ้ำ หรือการแปลนั้น สามารถยื่นเรื่องขอสิทธิได้ที่ ILO Publications (Rights and Permissions), International Labour Office, CH-1211 Geneva 22, Switzerland หรืออีเมล: pubdroit@ilo.org โดยสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศมีความยินดีต่อการยื่นขอสิทธิดังกล่าว

ห้องสมุด สถาบัน และผู้ใช้อื่นๆ ซึ่งจดทะเบียนกับองค์กรต่าง ๆ ที่ทำงานด้านสิทธิการทำซ้ำ สามารถถ่ายเอกสารสิ่งพิมพ์ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตที่ออกไว้ให้กับองค์กรเหล่านี้ ท่านสามารถค้นหาองค์กรที่ทำงานด้านสิทธิการทำซ้ำในประเทศของท่านได้ที่ www.ifro.org

---

ขอแนะนำด้วยเว็บไซต์และเอกสารในโลกแห่งการทำงาน ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ฉบับที่ 200 / สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ คณะผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทำงานที่มีคุณค่าประจำเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และแปซิฟิก - กรุงเทพฯ : ไอแอลโอ, 2554. iv, 16 หน้า

ISBN: 9789228252385; 9789228252392 (web pdf);

สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ คณะผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทำงานที่มีคุณค่าประจำเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และแปซิฟิก.

HIV / AIDS / occupational health / occupational safety / workers rights / ILO Recommendation / text

15.04.2

มีฉบับภาษาอังกฤษ: *Recommendation concerning HIV and AIDS and the world of work, 2010 (No.200)* (ISBN 9789221238195 (print); 9789221238201 (web pdf), เจนีวา, 2553; ภาษาฝรั่งเศส: *Recommandation (n° 200) concernant le VIH et le sida et le monde du travail, 2553* (ISBN 9789222238194 (print); 9789222238200 (web pdf)), เจนีวา, 2553; ภาษาสเปน: *Recomendación sobre el VIH y el sida y el mundo del trabajo, 2553 (número 200)* (ISBN 9789223238193 (print); 9789223238209 (web pdf)), เจนีวา, 2553.

ILO Cataloguing in Publication Data

รูปแบบการนำเสนอในสิ่งพิมพ์ของ ILO เป็นไปตามแนวปฏิบัติของสหประชาชาติ และการนำเสนอข้อมูลต่างๆ มิได้แสดงถึงความเห็นใดๆ ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของประเทศ พื้นที่ หรือเขตการปกครอง หรืออำนาจการปกครองใดๆ หรือเกี่ยวกับการกำหนดแนวเขตชายแดนใดๆ

ผู้เขียนรับผิดชอบต่อความเห็นที่แสดงไว้ในบทความ การศึกษา และข้อเขียนที่ตีพิมพ์อื่นๆ แต่เพียงผู้เดียว การจัดพิมพ์สิ่งพิมพ์นี้ไม่ได้แสดงถึงการรับรองของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศต่อความเห็นต่างๆ ที่แสดงไว้ในสิ่งพิมพ์นี้

การอ้างถึงชื่อกิจการและผลิตภัณฑ์ทางการค้าและกระบวนการผลิตต่างๆ ไม่ได้หมายถึงการรับรองของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ และการไม่ได้อ้างถึงกิจการ ผลิตภัณฑ์ทางการค้า หรือกระบวนการผลิตใดก็ไม่ถือว่าสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศไม่ให้การรับรอง

ท่านสามารถหาสิ่งพิมพ์ของ ILO ได้จากร้านขายหนังสือชั้นนำ หรือสำนักงานประจำภูมิภาคของ ILO ในหลายประเทศ หรือติดต่อโดยตรงที่ ILO Publications, International Labour Office, CH-1211 Geneva 22, Switzerland หรือ สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ประจำภูมิภาค เอเชียและแปซิฟิก ชั้น 11 อาคารสหประชาชาติ ตู้ไปรษณีย์ 2-349 ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพมหานคร 10200 ประเทศไทย หรือ อีเมล: BANGKOK@ilo.org อนึ่ง รายการหนังสือใหม่สามารถขอได้ฟรีจากที่อยู่ข้างบน หรือ อีเมล: pubvente@ilo.org เว็บไซต์ของเราคือ www.ilo.org/publns หรือ www.ilo.org/asia/index.htm

---

พิมพ์ในประเทศไทย

คำนำ

หนังสือเล่มนี้ตีพิมพ์ข้อเสนอแนะขององค์การแรงงานระหว่างประเทศว่าด้วยเอชไอวี และเอดส์ในโลกแห่งการทำงาน ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) (ฉบับที่ 200) ต่อท้ายด้วยมติว่าด้วยการส่งเสริมและการนำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปใช้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นการสนับสนุนอย่างแข็งขันขององค์กรไตรภาคีขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

การแพร่ระบาดของการติดเชื้อเอชไอวีเป็นความท้าทายอย่างใหญ่หลวงต่อสุขภาพอนามัยต่อการพัฒนา และต่อความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมของโลกในปัจจุบัน ในประเทศที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง การแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์ได้ทำลายความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศที่เกิดขึ้นในระยะหลายสิบปีที่ผ่านมา บ่อนทำลายเศรษฐกิจ และสร้างความสั่นคลอนในสังคม เป็นที่คาดการณ์ว่าการติดเชื้อเอชไอวีนี้จะเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิตและความเจ็บป่วยของประชาชนในหลายประเทศต่อไปอีกในอนาคต

การติดเชื้อเอชไอวีเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการทำงานที่มีคุณค่าและการพัฒนาที่ยั่งยืน ทำให้ผู้ติดเชื้อหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการติดเชื้อเอชไอวีและเอดส์นับล้านคนต้องหมดอาชีพลง โดยเฉพาะกลุ่มคนวัยทำงาน ทำให้เกิดการสูญเสียในสถานประกอบการ เนื่องจากผลผลิตที่ลดลง ค่าแรงงานเพิ่มขึ้น และสูญเสียความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่สั่งสมมาของกำลังแรงงาน นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบต่อสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน เนื่องจากมีการเลือกปฏิบัติและอคติต่อบุคคลผู้ติดเชื้อและผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการติดเชื้อ ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่อยู่ในสถานะติดเชื้อจริงหรือถูกเข้าใจว่าติดเชื้อก็ตาม ชั่วร้ายไปกว่านั้น การแพร่ระบาดมักไปปรากฏในกลุ่มที่มีความเปราะบางในสังคม โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มชายขอบ

โลกแห่งการทำงานมีบทบาทสำคัญยิ่งในการเปิดประเด็นเรื่องเชื้อเอชไอวีและเอดส์ เพราะเป็นช่องทางสำคัญที่ทำให้เข้าถึงแรงงานหญิงชาย เพราะ ที่ทำงาน หรือสถานประกอบการคือสถานที่ที่แรงงานใช้เวลาส่วนใหญ่ของชีวิตอยู่ที่นั่น การที่สถานประกอบการมีนโยบายและมีโครงการเรื่องเอชไอวีและเอดส์นั้น ช่วยให้แรงงานและครอบครัวรวมทั้งผู้อยู่ในอุปการะสามารถเข้าถึงบริการ การป้องกัน การดูแลรักษา และการให้ความช่วยเหลือที่สถานประกอบการจัดไว้ ทำให้สามารถเข้าถึงกลุ่มคนที่อาจมีปัญหาได้อีกเป็นจำนวนมาก แต่น่าเสียดายที่ยังไม่ได้มีการใช้ประโยชน์จากโลกแห่งการทำงานในการจัดการปัญหาการแพร่ระบาดเท่าที่ควร ซึ่งถ้าจะทำให้เต็มที่ ก็จำเป็นที่โลกแห่งการทำงานจะต้องเข้าเป็นส่วนหนึ่งของนโยบาย โครงการ และยุทธศาสตร์ว่าด้วยการจัดการ โรคเอดส์ของประเทศอย่างจริงจัง

ในปี ค.ศ. 2001 (พ.ศ. 2544) องค์การแรงงานระหว่างประเทศได้รับรองแนวปฏิบัติเรื่องโรคเอดส์ในโลกแห่งการทำงาน ซึ่งได้รับการตอบรับอย่างดีและมีการนำไปปฏิบัติในหลายประเทศ ในปี ค.ศ. 2007 (พ.ศ. 2550) องค์กรไตรภาคีขององค์การแรงงานระหว่างประเทศพิจารณาแล้ว

เห็นว่าถึงเวลาที่จะต้องผลักดันให้โลกแห่งการทำงานยกระดับการตอบสนองต่อสถานการณ์เอชไอวีและเอดส์โดยจัดทำและรับรองมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศขึ้นชุดหนึ่ง อันเป็นที่มาของข้อแนะฉบับที่ 200 นี้ ซึ่งตอกย้ำปณิธานของภาคีขององค์การแรงงานระหว่างประเทศทุกภาคส่วน อันได้แก่ รัฐสมาชิก ตัวแทนนายจ้างและลูกจ้าง โดยทำงานอย่างใกล้ชิดกับองค์การผู้คิดเชื้อเอชไอวีและองค์การพันธมิตรระหว่างประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะ โครงการเอดส์แห่งสหประชาชาติหรือ UNAIDS ได้ศึกษาว่าโลกแห่งการทำงานสามารถทำให้ทุกคนเข้าถึงบริการการป้องกัน การดูแลรักษาและการให้ความช่วยเหลือได้เป็นอย่างดี

ข้อแนะนี้สะท้อนให้เห็นความจำเป็นที่ต้องเสริมงานด้านการป้องกันในที่ทำงานหรือสถานประกอบการและเอื้ออำนวยให้ผู้คิดเชื้อและผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการติดเชื้อสามารถเข้าถึงการดูแลรักษาต่อไป ข้อแนะนี้เรียกร้องให้มีการกำหนดนโยบาย ไตรภาคีและโครงการด้านเอชไอวีและเอดส์ในระดับชาติ โดยให้บูรณาการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายและกลยุทธ์ด้านเอชไอวีและเอดส์ในระดับประเทศและนโยบายด้านการพัฒนาและการป้องกันทางสังคม ข้อแนะนี้เรียกร้องให้มีการเคารพสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานของแรงงาน/ลูกจ้าง ตลอดจนเคารพหลักการความเสมอภาคของหญิงและชายและสิทธิและสิทธิที่จะไม่ถูกบังคับให้ตรวจหาเชื้อเอดส์และไม่ถูกเปิดเผยสถานภาพการติดเชื้อเอชไอวี โดยขณะเดียวกันก็สนับสนุนให้ทุกคนเข้ารับการรักษาและการตรวจหาเชื้อเอชไอวีโดยเร็วด้วยความสมัครใจ โดยมีการรักษาความลับของผู้เข้ารับการตรวจ ข้อแนะยังชวนเชิญรัฐสมาชิกให้นำบทบัญญัติของข้อแนะไปปฏิบัติโดยอาจปรับปรุงหรือออกกฎหมายในประเทศตามที่เห็นสมควรต่อไป

เมื่อแรงงาน/ลูกจ้างปลอดจากอคติและการเลือกปฏิบัติจากการที่ถูกมองว่าเป็นผู้คิดเชื้อเอชไอวีไม่ว่าจะติดเชื้อจริงหรือถูกเข้าใจว่าติดเชื้อก็ตาม คนงาน/ลูกจ้างและคนในครอบครัวก็ย่อมจะได้ประโยชน์ ทำให้มีความรู้ ได้รับข้อมูลข่าวสาร การดูแลรักษาและการให้ความช่วยเหลือได้มากขึ้น ทั้งในระดับประเทศและระดับสถานประกอบการ การเข้าถึงนี้จะช่วยให้บุคคลดังกล่าวสามารถมีชีวิตที่ยืนยาว สามารถทำงาน และช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศและชุมชนให้ดีขึ้นด้วย

ด้วยข้อแนะและมติแนบท้ายนี้ องค์การแรงงานระหว่างประเทศมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนส่งเสริมให้มีการดำเนินการคุ้มครองสิทธิและศักดิ์ศรีของคนงาน/ลูกจ้าง ตลอดจนผู้ติดเชื้อหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการติดเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์อย่างจริงจังทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

นครเจนีวา มิถุนายน ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553)

ฮวน โซมาเวีย
ผู้อำนวยการใหญ่
องค์การแรงงานระหว่างประเทศ

การประชุมแรงงานระหว่างประเทศ

ข้อแนะ ฉบับที่ 200

ข้อแนะว่าด้วย

เอชไอวี และโรคเอดส์ในโลกแห่งการทำงาน

การประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

จัดขึ้น ณ นครเจนีวา โดยคณะประสานการของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ และได้ประชุมกันเป็นสมัยที่ 99 เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553)

เห็นว่าการติดเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์มีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อสังคม เศรษฐกิจ ต่อโลกแห่งการทำงานทั้งในระบบและนอกระบบ ต่อคนงาน/ลูกจ้าง ครอบครัวและผู้อยู่ในอุปการะ ต่อองค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้าง และต่อสาธารณะและภาคธุรกิจเอกชน ตลอดจนเป็นการบ่อนทำลายความสำเร็จของการดำเนินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งงานที่มีคุณค่าและการพัฒนาอย่างยั่งยืน และ

เป็นการยืนยันความสำคัญของบทบาทขององค์การแรงงานระหว่างประเทศในการช่วยแก้ไขปัญหาเอชไอวีและเอดส์ในโลกแห่งการทำงานและความจำเป็นที่องค์การแรงงานระหว่างประเทศต้องเพิ่มความพยายามในอันที่จะสร้างคามยุติธรรมทางสังคมและต่อต้านการเลือกปฏิบัติ และอคติต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์ในงานที่องค์การแรงงานระหว่างประเทศกำลังทำในทุกด้านตามพันธกิจขององค์การ และ

เป็นการระลึกถึงความสำคัญที่จะลดขนาดเศรษฐกิจนอกระบบ โดยมุ่งเน้นการพัฒนางานที่มีคุณค่าและการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อระดมสรรพกำลังใน โลกแห่งการทำงานในการแก้ไขปัญหาเอชไอวีและเอดส์ และ

เห็นว่าการที่ยังมีช่องว่างความไม่เสมอภาคทางสังคมและเศรษฐกิจอีกมากมาย การขาดข่าวสารข้อมูล ขาดการตระหนักรู้ ไม่มีการรักษาความลับ ตลอดจนการไม่สามารถเข้าถึงและได้รับการดูแลรักษา เหล่านี้ ทำให้ความเสี่ยงของการแพร่เชื้อเอชไอวีสูงมากขึ้น อัตราผู้เสียชีวิตมากขึ้น จำนวนของเด็กที่ต้องสูญเสียบิดาและมารดามีมากขึ้น และลูกจ้างในระบบเศรษฐกิจนอกระบบเพิ่มจำนวนมากขึ้น และ

พิจารณาเห็นว่าความยากจน ความไม่เสมอภาคทางสังคมและเศรษฐกิจ และการว่างงานจะเพิ่มความเสี่ยงที่คนจะไม่สามารถเข้าถึงการป้องกัน การรักษา การดูแลและการให้ความช่วยเหลือมากขึ้น ฉะนั้นจึงสุ่มเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อมากขึ้นด้วย และ

เห็นว่าการตีตรา การเลือกปฏิบัติ และความกลัวที่อาจจะต้องถูกออกจากงาน ที่ผู้ได้รับผลกระทบจากการติดเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์ต้องเผชิญนั้น เป็นอุปสรรคต่อการรับรู้สถานภาพการ

ติดเชื้อของคน ซึ่งทำให้ลูกจ้างเสี่ยงที่จะติดเชื้อมากขึ้นและบ่อนทำลายสิทธิในการเข้าถึงสิทธิและสิทธิประโยชน์ทางสังคมของตน และ

เห็นว่าปัญหาเอชไอวีและเอดส์มีผลกระทบต่อกลุ่มเปราะบางและกลุ่มเสี่ยงมากที่สุด และเห็นว่าปัญหาเอชไอวีมีผลกระทบต่อทั้งชายและหญิง โดยผู้หญิงไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่เป็นกลุ่มเสี่ยงและเปราะบางต่อการติดเชื้อและได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเอชไอวีมากกว่าผู้ชาย เนื่องจากความไม่เสมอภาคของหญิงและชาย และเห็นว่าการสร้างเสริมพลังอำนาจของผู้หญิงจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการต่อสู้กับปัญหาเอชไอวีและเอดส์ และ

ระลึกถึงความสำคัญของการคุ้มครองลูกจ้างโดยมีโครงการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่สมบูรณ์แบบ และ

ระลึกถึงคุณค่าของแนวปฏิบัติเรื่องโรคเอดส์ใน โลกแห่งการทำงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ค.ศ. 2001 (พ.ศ. 2544) และความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างแนวปฏิบัติดังกล่าว เนื่องจากยังมีข้อจำกัดและช่องว่างในการนำแนวปฏิบัติดังกล่าวไปใช้ และ

เห็นความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมและนำอนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศและข้อเสนอขององค์การระหว่างประเทศ และเครื่องมือระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเอชไอวีและโรคเอดส์ในโลกแห่งการทำงานไปปฏิบัติ รวมถึงเครื่องมือต่างๆ ที่ยอมรับสิทธิในการเข้าถึงสุขภาพที่มีมาตรฐานสูงสุดเท่าที่จะทำได้และสิทธิในมาตรฐานการครองชีพที่มีคุณค่า และ

ระลึกถึงบทบาทขององค์กรนายจ้างและลูกจ้าง โดยเฉพาะในการส่งเสริมและสนับสนุนความพยายามในระดับประเทศและระหว่างประเทศในเรื่องเอชไอวีและโรคเอดส์ในที่ทำงานหรือสถานประกอบการ และการใช้ที่ทำงานเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและสนับสนุนความพยายามดังกล่าว และ

เห็นบทบาทที่สำคัญของที่ทำงานในเรื่องข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงการป้องกัน การรักษา การดูแลและการให้ความช่วยเหลือในความพยายามระดับประเทศเรื่องเอชไอวีและโรคเอดส์ และ

ยืนยันความจำเป็นที่จะต้องมีความร่วมมือระหว่างประเทศต่อไปและมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของโครงการรวมแห่งสหประชาชาติว่าด้วยโรคเอดส์ เพื่อสนับสนุนความพยายามที่จะให้ข้อเสนอนี้มีผลในทางปฏิบัติ และ

ระลึกถึงคุณค่าของการทำงานร่วมกันในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับระหว่างประเทศกับระบบโครงสร้างต่าง ๆ ในการจัดการปัญหาเอชไอวีและเอดส์ รวมทั้งภาคสุขภาพ และองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะองค์กรที่เป็นตัวแทนของผู้ติดเชื้อเอชไอวี และ

ยืนยันความจำเป็นที่ต้องกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศขึ้นเพื่อเป็นแนวทางสำหรับรัฐบาลและองค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้างในการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของตนในทุกระดับ และ

ได้มีมติรับเฉพาะข้อเสนอบางประการที่เกี่ยวกับเอชไอวีและเอดส์ในโลกร่างการทำงาน และ

ได้พิจารณากำหนดว่าให้ข้อเสนอเหล่านี้อยู่ในรูปของข้อเสนอแนะ
จึงรับรองข้อแนะต่อไปนี้ ซึ่งให้เรียกว่า ข้อเสนอว่าด้วยเอชไอวี และเอดส์ ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553)
เมื่อวันที่สิบเจ็ด เดือนมิถุนายน ปีคริสตศักราชสองพันสิบ

I. นิยาม

1. สำหรับข้อแนะนี้

- (ก) “เอชไอวี” หมายถึง เชื้อเอชไอวี หรือ human immunodeficiency virus ไวรัสชนิดหนึ่งซึ่งทำลายระบบภูมิคุ้มกันของมนุษย์ ซึ่งการติดเชื้อสามารถป้องกันได้โดยมาตรการที่เหมาะสม
- (ข) “เอดส์” หมายถึง acquired immunodeficiency syndrome หรือกลุ่มอาการที่เกิดจากภูมิคุ้มกันบกพร่อง อันเกิดจากการติดเชื้อเอชไอวีในระยะรุนแรง โดยมีโรคติดเชื้อฉวยโอกาสหรือมะเร็งที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการติดเชื้อเอชไอวี หรือทั้งสองโรค รวมด้วย
- (ค) “ผู้ติดเชื้อเอชไอวี” หมายถึง บุคคลผู้ได้รับเชื้อเอชไอวี
- (ง) “ตีตรา” หมายถึง ตราบาปทางสังคม ซึ่งเมื่อมีกับผู้ใด โดยปกติจะทำให้คนผู้ติดเชื้อหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการติดเชื้อนั้น ตกไปอยู่ชายขอบของสังคมหรือเป็นอุปสรรคต่อการใช้ชีวิตในสังคมอย่างเต็มที่
- (จ) “การเลือกปฏิบัติ” หมายถึง การแบ่งแยก การไม่ให้เข้ากลุ่มหรือการเลือกที่รักมักที่ชังที่มีผลทำให้ต้องสูญเสียหรือลดความเสมอภาคของโอกาสหรือการได้รับการปฏิบัติในการจ้างงานหรือการประกอบอาชีพ ตามที่ได้กล่าวไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและการประกอบอาชีพ) ค.ศ. 1958 (พ.ศ. 2501) และข้อแนะ ค.ศ. 1958 (พ.ศ. 2501)
- (ฉ) “ผู้ที่ได้รับผลกระทบ” หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งชีวิตเปลี่ยนแปลงไปเนื่องมาจากภาวะเอชไอวีหรือโรคเอดส์ เนื่องมาจากผลกระทบของการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวีและเอดส์
- (ช) “การเอื้ออำนวยตามความสมควร” หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานหรือที่ทำงานตามความเหมาะสม เพื่อให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีหรือโรคเอดส์ สามารถเข้าถึง หรือมีส่วนร่วมหรือมีความก้าวหน้าในการทำงานต่อไปได้
- (ซ) “ความเปราะบาง” หมายถึง โอกาสที่ไม่เท่าเทียมกัน การถูกกีดกันจากสังคม การว่างงานหรือ การจ้างงานที่ไม่แน่นอน อันสืบเนื่องจากปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม การเมืองและเศรษฐกิจ ที่ทำให้บุคคลอ่อนแอต่อการติดเชื้อเอชไอวีและเป็นโรคเอดส์ได้ง่าย
- (ด) “ที่ทำงาน/สถานประกอบการ” หมายถึง สถานที่ที่คนงาน/ลูกจ้างปฏิบัติงาน/ทำงาน และ
- (ณ) “คนงาน/ลูกจ้าง” หมายถึง บุคคลที่ทำงานในรูปแบบหรือการจัดการแบบใดรูปแบบหนึ่ง

II. ขอบเขต

2. ข้อยกเว้นนี้ ครอบคลุม

- (ก) คนงาน/ลูกจ้างทุกคนที่ทำงานในรูปแบบหรือการจัดการแบบใดแบบหนึ่ง ในสถานประกอบการทุกชนิดรวมถึง
  - (i) บุคคลที่อยู่ในการจ้างงานหรือประกอบอาชีพทุกชนิด
  - (ii) ผู้เข้ารับการศึกษาอบรม รวมทั้ง พนักงานฝึกหัด ผู้ฝึกหัดงาน
  - (iii) อาสาสมัคร
  - (iv) ผู้หางานและผู้สมัครงาน และ
  - (v) คนงาน/ลูกจ้างที่ถูกให้ออกจากงานและพักงาน
- (ข) ทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจ รวมถึงภาครัฐและเอกชน เศรษฐกิจในระบบและนอกระบบ และ
- (ค) คนในกองทัพและผู้ที่อยู่ในเครื่องแบบทุกประเภท

III. หลักการทั่วไป

3. หลักการทั่วไปต่อไปนี้จะควรใช้กับทุกงานที่เกี่ยวข้องกับการความพยายามของประเทศในการแก้ไขปัญหาเอชไอวีและเอดส์ใน โลกแห่งการทำงาน

- (ก) ความพยายามในการแก้ไขปัญหาเอชไอวีและเอดส์ควรถือว่าเป็นการให้ได้มาซึ่งสิทธิมนุษยชน เสรีภาพขั้นพื้นฐานและความเสมอภาคของหญิงและชายโดยทั่วหน้า รวมทั้งคนงาน/ลูกจ้าง ครอบครัวและผู้อยู่ในอุปการะ
- (ข) การติดเชื้อเอชไอวีและ โรคเอดส์ควรถือเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในที่ทำงาน ควรเป็นส่วนสำคัญของการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดในระดับชาติ ภูมิภาคและระหว่างประเทศ โดยความร่วมมืออย่างเต็มที่ขององค์กรนายจ้างและลูกจ้าง
- (ค) ไม่ควรมีการเลือกปฏิบัติหรือการตีตราต่อองค์กรลูกจ้าง โดยเฉพาะผู้หางานและผู้สมัครงาน จากสถานภาพของการติดเชื้อเอชไอวีไม่ว่าจะติดเชื้อจริงหรือถูกเข้าใจว่าติดเชื้อก็ตาม หรือจากข้อเท็จจริงที่ว่าคนเหล่านี้อยู่ในภูมิภาคของโลกหรือในกลุ่มประชากรที่ถูกเข้าใจว่ามีความเสี่ยงหรือเปราะบางต่อการติดเชื้อเอชไอวี
- (ง) การป้องกันการแพร่เชื้อเอชไอวีโดยทุกวิถีทางควรถือเป็นงานเร่งด่วนพื้นฐานที่ต้องกระทำ
- (จ) คนงาน/ลูกจ้าง ครอบครัวและผู้อยู่ในอุปการะควรสามารถเข้าถึงและรับประโยชน์จากการป้องกัน การรักษา การดูแล และการให้ความช่วยเหลือในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเอชไอวีและเอดส์ และสถานที่ทำงานควรมีบทบาทในการเอื้ออำนวยให้สามารถเข้าถึงบริการต่าง ๆ เหล่านี้

- (ฉ) ควรให้ความสำคัญและส่งเสริมให้คนงาน/ลูกจ้างมีส่วนร่วมและดำเนินการในการ ออกแบบ การปฏิบัติ และการประเมินผลโครงการต่าง ๆ ของประเทศและของสถาน ประกอบการ
- (ช) คนงาน/ลูกจ้างควรได้ประโยชน์จากโครงการป้องกันความเสี่ยงจากการติดเชื้อเอชไอวีจาก การทำงานและโรคติดต่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น วัณโรค
- (ซ) คนงาน/ลูกจ้าง ครอบครัวและผู้อยู่ในอุปการะควรได้รับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว รวมทั้งการรักษาความลับที่เกี่ยวข้องกับเอชไอวีและเอดส์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง สถานภาพการติดเชื้อเอชไอวีของตน
- (ฅ) ไม่ควรมีคนงาน/ลูกจ้างคนใดที่ต้องถูกบังคับให้รับการตรวจเชื้อเอชไอวีหรือเปิดเผย สถานภาพการติดเชื้อเอชไอวีของตน
- (ฉ) มาตรการในการแก้ไขปัญหาเอชไอวีและเอดส์ควรเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายและ โครงการพัฒนาของประเทศ รวมทั้งนโยบายและ โครงการที่เกี่ยวกับแรงงาน การศึกษา การคุ้มครองทางสังคมและสุขภาพ และ
- (ค) การคุ้มครองคนงาน/ลูกจ้างในการทำงาน โดยเฉพาะอาชีพที่เสี่ยงต่อการสัมผัสหรือการ แพร่เชื้อเอชไอวี

IV. นโยบายและ โครงการของประเทศ

4. สมาชิกควร

- (ก) จัดทำนโยบายและ โครงการของประเทศว่าด้วยเอชไอวีและเอดส์ในโลกแห่งการทำงาน และเรื่องความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ในกรณีที่ยังไม่ได้ดำเนินการ และ
- (ข) บูรณาการนโยบายและ โครงการว่าด้วยเอชไอวีและเอดส์ในโลกแห่งการทำงานให้เป็น ส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาและกลยุทธ์เพื่อลดความยากจน รวมทั้งสร้างงานที่มีคุณค่า วิสาหกิจที่ยั่งยืน และกลยุทธ์การสร้างรายได้ ตามความเหมาะสม

5. ในการจัดทำนโยบายและ โครงการของประเทศนั้น หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรพิจารณา แนวปฏิบัติเรื่องโรคเอดส์ในโลกแห่งการทำงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ค.ศ. 2001 (พ.ศ. 2544) และฉบับปรับปรุงแก้ไข ตราสารอื่น ๆ ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และแนว ปฏิบัติระหว่างประเทศอื่น ๆ ในเรื่องนี้

6. นโยบายและ โครงการของประเทศควรจัดทำโดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบโดย ปกี่ยวหาหรือกับองค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้างที่เป็นตัวแทนของกลุ่มนายจ้างและกลุ่มลูกจ้าง มากที่สุด ตลอดจนองค์กรที่เป็นตัวแทนผู้ติดเชื้อเอชไอวี โดยคำนึงถึงความคิดเห็นของภาคส่วนที่ เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคสาธารณสุข

7. ในการจัดทำนโยบายและโครงการของประเทศนั้น หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรพิจารณาบทบาทของสถานประกอบการในการป้องกัน รักษา ดูแล และให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการให้คำปรึกษาและตรวจเลือดโดยความสมัครใจ โดยร่วมมือประสานงานกับชุมชนในพื้นที่

8. สมาชิกควรเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายและโครงการว่าด้วยเอชไอวีและเอดส์ในโลกแห่งการทำงานในทุกโอกาสที่มี โดยผ่านองค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้าง หน่วยงานด้านเอชไอวีและเอดส์ที่เกี่ยวข้อง และช่องทางการสื่อสารสาธารณะ

การเผยแพร่และส่งเสริม โอกาสและการรักษาที่เสมอภาคกัน

9. รัฐบาล โดยการปรึกษาหารือกับองค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้างที่เป็นตัวแทนของกลุ่มนายจ้างและกลุ่มลูกจ้างมากที่สุด ควรพิจารณาให้ความคุ้มครองอย่างเสมอภาคตามอนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและการประกอบอาชีพ) ค.ศ. 1958 (พ.ศ. 2501) เพื่อป้องกันไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติต่อผู้ที่อยู่ในสถานะติดเชื้อหรือถูกเข้าใจว่าติดเชื้อเอชไอวี

10. สถานภาพการติดเชื้อหรือถูกเข้าใจว่าติดเชื้อเอชไอวีไม่ควรนำมาใช้เป็นมูลเหตุแห่งการเลือกปฏิบัติที่จะกีดกันไม่ให้รับเข้าไปทำงานหรือจ้างงานต่อหรือไม่ให้โอกาสอย่างเสมอภาคตามความในอนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและการประกอบอาชีพ) ค.ศ. 1958 (พ.ศ. 2501)

11. สถานภาพการติดเชื้อหรือถูกเข้าใจว่าติดเชื้อเอชไอวีไม่ควรนำมาใช้เป็นมูลเหตุยุติการจ้างงาน การขาดงานเป็นการชั่วคราวเนื่องจากเจ็บป่วยหรือต้องทำหน้าที่ดูแลผู้เจ็บป่วยที่เกี่ยวข้องกับเอชไอวีหรือเอดส์ ควรได้รับการปฏิบัติเหมือนกับการขาดงานเนื่องจากปัญหาสุขภาพอื่น ๆ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงอนุสัญญาว่าด้วยการเลิกจ้าง ค.ศ. 1982 (พ.ศ. 2525)

12. ในกรณีที่มาตรการป้องกันการเลือกปฏิบัติที่ใช้ในที่ทำงานไม่มีประสิทธิผลเพียงพอที่จะป้องกันการเลือกปฏิบัติอันเนื่องจากสาเหตุเอชไอวีและเอดส์ สมาชิกควรปรับมาตรการหรือใช้มาตรการใหม่แทน และให้มีการปฏิบัติตามมาตรการนั้นด้วยความโปร่งใสและมีประสิทธิผล

13. ผู้เจ็บป่วยด้วยโรคที่เกี่ยวข้องกับเอชไอวีไม่ควรถูกปฏิเสธไม่ให้ทำงานต่อ โดยมีการเอื้ออำนวยตามสมควรตามความจำเป็น トラบดีที่แพทย์ยังบอกว่าสามารถทำงานได้ ควรสนับสนุนให้มีมาตราใช้งานผู้ติดเชื้อให้ทำงานที่มีการปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม หรือให้ทำงานอย่างอื่นโดยจัดฝึกอบรมให้ หรือเอื้ออำนวยให้สามารถกลับไปทำงานเดิมได้อีก โดยคำนึงถึงตราสารที่เกี่ยวข้องขององค์การแรงงานระหว่างประเทศและของสหประชาชาติ

14. ควรดำเนินมาตรการในสถานประกอบการหรือผ่านสถานประกอบการเพื่อลดการแพร่เชื้อเอชไอวีและบรรเทาผลกระทบของการติดเชื้อโดย

(ก) เคารพสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

- (ข) ให้มีความเสมอภาคของบทบาทหญิงและชาย
- (ค) มีกิจกรรมป้องกันและห้ามการใช้กำลังและล่วงละเมิดในที่ทำงาน
- (ง) ส่งเสริมให้หญิงและชายมีส่วนร่วมการแก้ไขปัญหาเอชไอวีและเอดส์อย่างจริงจัง
- (จ) ส่งเสริมให้คนงาน/ลูกจ้างทุกคนมีส่วนร่วมและมีอำนาจในการตัดสินใจโดยไม่คำนึงถึงวิถีทางเพศของบุคคลนั้น ๆ และไม่คำนึงว่าเป็นผู้อยู่ในกลุ่มเปราะบางหรือไม่
- (ฉ) ส่งเสริมการคุ้มครองสุขภาพทางเพศและการเจริญพันธุ์ และสิทธิทางเพศและการเจริญพันธุ์ของหญิงและชาย และ
- (ช) ให้มีการรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงข้อมูลทางการแพทย์ด้วย

การป้องกัน

15. ควรมีการปรับกลยุทธ์การป้องกันไปตามสภาพการณ์ของประเทศและประเภทของที่ทำงาน และควรคำนึงถึงบทบาทหญิงและชาย และข้อพิจารณาทางด้านวัฒนธรรม สังคมและเศรษฐกิจด้วย

16. โครงการป้องกัน ควรดำเนินการดังนี้

- (ก) มีข้อมูลที่ถูกต้อง ทันสมัย เกี่ยวข้องและทันเวลาและที่สามารถเข้าถึงได้ในรูปแบบและใช้ภาษาที่คำนึงถึงความอ่อนไหวทางวัฒนธรรม โดยผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ ที่มีอยู่
- (ข) มีโครงการการศึกษาแบบเบ็ดเสร็จเพื่อช่วยหญิงและชายให้มีความรู้ความเข้าใจและช่วยลดความเสี่ยงของการแพร่เชื้อเอชไอวีในทุกรูปแบบ รวมทั้งการติดเชื้อจากแม่สู่ลูก ตลอดจนเข้าใจความสำคัญของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ
- (ค) มีมาตรการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่มีประสิทธิผล
- (ง) มีมาตรการสนับสนุนคนงาน/ลูกจ้างให้รู้สถานภาพเอชไอวีของตน โดยมีโครงการให้คำปรึกษาและตรวจร่างกายตามความสมัครใจ
- (จ) ให้สามารถเข้าถึงการป้องกันทุกชนิด เช่น จัดให้มีอุปกรณ์ที่จำเป็น โดยเฉพาะถุงยางอนามัยสำหรับชายและหญิง พร้อมข้อมูลการใช้ที่ถูกต้อง ตามความเหมาะสม และยาป้องกันการติดเชื้อหลังการสัมผัสกับเชื้อ
- (ฉ) มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อลดพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงสูง รวมทั้งมาตรการสำหรับกลุ่มที่มีความเสี่ยงมากที่สุด เพื่อลดอุบัติการณ์การติดเชื้อเอชไอวี และ
- (ช) มีกลยุทธ์เพื่อลดอันตรายโดยยึดแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เผยแพร่โดยองค์การอนามัยโลก (WHO) โครงการโรคเอดส์แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS) และสำนักงานยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) และแนวปฏิบัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การรักษาและดูแล

17. สมาชิกควรจัดให้มีนโยบายและ โครงการสอดแทรกเรื่องสุขภาพในที่ทำงานในประเทศของตน โดยปรึกษาหารือกับองค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้าง รวมทั้งผู้แทนของนายจ้างและลูกจ้าง และให้เชื่อมโยงกับระบบบริการสาธารณสุขที่มีอยู่แล้ว สมาชิกควรให้มีโครงการสอดแทรกที่เหมาะสมและมีประสิทธิผลหลาย ๆ ประเภท เพื่อป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์ และการจัดการกับผลกระทบจากการติดเชื้อ

18. สมาชิกควรจัดให้คนงาน/ลูกจ้างที่ติดเชื้อเอชไอวีและผู้อยู่ในอุปการะได้ประโยชน์จากการเข้าถึงการดูแลสุขภาพอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นบริการสาธารณสุข ระบบประกันสังคม หรือโครงการประกันสุขภาพเอกชนหรือโครงการอื่น ๆ สมาชิกยังควรจัดโครงการให้ความรู้และสร้างการตระหนักรู้แก่คนงาน/ลูกจ้างเพื่อเอื้ออำนวยให้คนงาน/ลูกจ้างสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุข

19. บุคคลทุกคนที่ขอแนะนำครอบครัวนี้ รวมถึงคนงาน/ลูกจ้างที่ติดเชื้อเอชไอวี ครอบครัวและผู้อยู่ในอุปการะ ควรมีสิทธิเข้าถึงบริการสาธารณสุข บริการเหล่านี้ควรรวมถึงการเข้ารับบริการที่ให้เปล่าหรือเสียค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อย ได้แก่:

- (ก) การให้คำปรึกษาและตรวจเลือดตามความสมัครใจ
- (ข) การรักษาโดยให้ยาต้านไวรัสและโครงการให้ความรู้และการปฏิบัติตามแผนการรักษา ข้อมูล และการให้ความช่วยเหลือ
- (ค) โภชนาการที่เหมาะสมสอดคล้องกับการรักษา
- (ง) การรักษาโรคติดเชื้อฉวยโอกาสและการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ และความเจ็บป่วยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเอชไอวี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วัณโรค และ
- (จ) โครงการให้ความช่วยเหลือและป้องกันสำหรับผู้ติดเชื้อเอชไอวี รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือทางจิตสังคม

20. ไม่ควรมีการเลือกปฏิบัติกับคนงาน/ลูกจ้างหรือผู้อยู่ในอุปการะ จากสถานภาพการติดเชื้อหรือถูกเข้าใจว่าติดเชื้อ ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงระบบประกันสังคมและ โครงการประกันการประกอบอาชีพอื่น ๆ หรือที่เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากระบบหรือโครงการเหล่านั้น รวมถึงสิทธิประโยชน์การรักษาสุขภาพ ทรัพย์สินสุขภาพ ทรัพย์สินชีวิตและผู้รับสิทธิประโยชน์ตกทอด

การให้ความช่วยเหลือ

21. โครงการดูแลและให้ความช่วยเหลือควรรวมมาตรการการเอื้ออำนวยตามความสมควรในที่ทำงานสำหรับผู้ติดเชื้อเอชไอวีหรือผู้เจ็บป่วยที่เกี่ยวข้องกับเอชไอวี โดยคำนึงถึงสถานการณ์ในประเทศด้วย ควรมีการจัดระบบงาน โดยคำนึงถึงธรรมชาติและอาการของการติดเชื้อเอชไอวีและ โรคเอดส์ ตลอดจนผลข้างเคียงของการรักษาที่อาจเกิดขึ้น

22. สมาชิกควรส่งเสริมให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีได้ทำงานตามเดิมต่อไป ตลอดจนให้มีการรับผู้ติดเชื้อเข้าทำงานด้วย สมาชิกควรพิจารณาขยายการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ติดเชื้อทั้งในระหว่างการทำงานและระหว่างการว่างงาน รวมทั้งจัดให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการติดเชื้อเอชไอวีหรือโรคเอดส์มีโอกาสสร้างรายได้ ตามความจำเป็น

23. ในกรณีที่สามารเชื่อม โยระหว่างงานอาชีพกับความเสี่ยงจากการติดเชื้อได้โดยตรง ก็ควรถือว่าโรคเอดส์และการติดเชื้อเอชไอวีเป็น โรคหรืออุบัติเหตุที่เกิดจากการทำงานตามขั้นตอนกระบวนการและนิยามที่ประเทศกำหนดขึ้น และตามข้อแนะนำด้วยรายชื่อ โรคที่เกิดจากการทำงาน ค.ศ. 2002 (พ.ศ. 2545) ตลอดจนตราสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

การตรวจหาเชื้อ ความเป็นส่วนตัวและการรักษาความลับ

24. การตรวจหาเชื้อต้องทำด้วยความสมัครใจอย่างแท้จริง และปลอดจากการบังคับขู่ข่ม ใด ๆ และการตรวจต้องเคารพแนวทางปฏิบัติระหว่างประเทศว่าด้วยการรักษาความลับ การให้คำปรึกษาและการให้คำยินยอม

25. ไม่ควรบังคับให้มีการตรวจหาเชื้อเอชไอวีหรือตรวจคัดกรองหาเชื้อเอชไอวีในรูปแบบต่าง ๆ กับคนงาน/ลูกจ้าง รวมทั้งแรงงานข้ามชาติ ผู้หางานและผู้สมัครงาน

26. ผลของการตรวจหาเชื้อเอชไอวีควรเก็บเป็นความลับและไม่ควรส่งผลร้ายต่อการมีงานทำ ตำแหน่งงาน ความมั่นคงในการทำงานและ โอกาสก้าวหน้าในงาน

27. คนงาน/ลูกจ้าง รวมทั้งแรงงานข้ามชาติ ผู้หางานและผู้สมัครงานไม่ควรถูกประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่านหรือประเทศปลายทางให้เปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อเอชไอวีของตนเองหรือของผู้อื่น การเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวควรต้องเป็นไปตามกฎว่าด้วยการรักษาความลับที่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติเรื่อง โรคเอดส์ในโลกแห่งการทำงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ในส่วนที่ว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนตัวของคนงาน/ลูกจ้าง ค.ศ. 1997 (พ.ศ. 2540) และมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

28. แรงงานข้ามชาติ หรือ ผู้ต้องการอพยพเพื่อการทำงานไม่ควรถูกประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่านหรือประเทศปลายทางกีดกันมิให้อพยพย้ายถิ่น อันเนื่องมาจากสถานภาพภาวะการติดเชื้อหรือถูกเข้าใจว่าติดเชื้อเอชไอวี

29. สมาชิกควรจัดให้มีกระบวนการระงับข้อพิพาทที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย ซึ่งสามารถช่วยคนงาน/ลูกจ้างในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิของคนงาน/ลูกจ้างดังกล่าวข้างต้นเกิดขึ้น

ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

30. สภาพแวดล้อมการทำงานควรมีความปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเอชไอวีในที่ทำงาน โดยคำนึงถึงอนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ค.ศ.

1981 (พ.ศ. 2524) และข้อแนะ ค.ศ. 1981 (พ.ศ. 2524) อนุสัญญาว่าด้วยกรอบการส่งเสริมความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ค.ศ. 2006 (พ.ศ. 2549) และข้อแนะ ค.ศ. 2006 (พ.ศ. 2549) และตราสารระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารแนะแนวการดำเนินงานที่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) กับ องค์การอนามัยโลก (WHO) ร่วมกันทำขึ้น

31. มาตรการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเพื่อป้องกันมิให้คนงาน/ลูกจ้างติดเชื้อเอชไอวีในที่ทำงานควรรวมระบบการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบคลุม มาตรการป้องกันอุบัติเหตุและอันตราย เช่น มาตรการการจัดระเบียบองค์กร การควบคุมทางวิศวกรรมและการปฏิบัติงาน อุปกรณ์ความปลอดภัยส่วนบุคคล ตามความเหมาะสม มาตรการควบคุมสิ่งแวดล้อมและยาป้องกันการติดเชื้อหลังการสัมผัสเชื้อเอชไอวีและมาตรการความปลอดภัยอื่น ๆ เพื่อลดความเสี่ยงในการติดเชื้อเอชไอวีและวัณโรค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอาชีพที่มีความเสี่ยงสูง รวมทั้งภาคการดูแลสุขภาพ

32. เมื่อปรากฏว่าอาจมีโอกาสดูติดเชื้อเอชไอวีในที่ทำงานเกิดขึ้น คนงาน/ลูกจ้างควรได้รับความรู้และฝึกอบรมในเรื่องการติดเชื้อที่อาจเกิดขึ้นในแบบต่าง ๆ และมาตรการป้องกันการสัมผัสและการติดเชื้อ สมาชิกควรดำเนินให้มีมาตรการป้องกันและความปลอดภัยและอาชีวอนามัยตามมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

33. มาตรการสร้างความตระหนักรู้ควรเน้นว่าเชื้อเอชไอวีมิได้แพร่โดยการสัมผัสทางร่างกายแบบผิวเผินและการที่มีผู้ติดเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์อยู่ก็ไม่ควรถือเป็นภัยอันตรายในที่ทำงาน

34. บริการอาชีวอนามัยและกลไกในที่ทำงานที่เกี่ยวกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยควรรวมเรื่องการติดเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์ด้วย โดยคำนึงถึงอนุสัญญาว่าด้วยการบริการอาชีวอนามัย ค.ศ. 1985 (พ.ศ. 2528) และข้อแนะ ค.ศ. 1985 (พ.ศ. 2528) และแนวทางการดำเนินการร่วมระหว่างองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) และองค์การอนามัยโลก (WHO) เกี่ยวกับการบริการด้านสุขภาพและเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ค.ศ. 2005 (พ.ศ. 2548) และส่วนที่มีการทบทวนในภายหลัง ตลอดจนตราสารระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เด็กและเยาวชน

35. สมาชิกควรดำเนินมาตรการต่อต้านการใช้แรงงานเด็กและการค้าเด็กซึ่งอาจเกิดจากสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ปกครองเสียชีวิตหรือล้มป่วยเพราะ โรคเอดส์ และลดความเปราะบางของเด็กที่จะมีโอกาสติดเชื้อเอชไอวี โดยคำนึงถึงปฏิญญาว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ค.ศ. 1998 (พ.ศ. 2541) และอนุสัญญาว่าด้วยอายุขั้นต่ำที่ให้งานได้ ค.ศ. 1973 (พ.ศ. 2516) และข้อแนะ ค.ศ. 1973 (พ.ศ. 2516) และอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดปัญหาการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ค.ศ. 1999 (พ.ศ. 2542) และข้อแนะ

ค.ศ. 1999 (พ.ศ. 2542) ควรมีมาตรการพิเศษเพื่อป้องกันมิให้เด็กถูกระงับการทำารุณทางเพศและ
แสวงประโยชน์ทางเพศ

36. สมาชิกควรดำเนินมาตรการคุ้มครองแรงงานเด็กและเยาวชนมิให้ติดเชื้อเอชไอวีและ
คำนึงถึงความต้องการพิเศษของเด็กและเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเอชไอวีและเอดส์ในนโยบาย
และโครงการของประเทศด้วย เช่น ควรมีการให้ความรู้เรื่องเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ที่เป็นภาวะ
วิสัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลเรื่องเอชไอวีและเอดส์ผ่านการฝึกอบรมอาชีพและ
ในโครงการและบริการการจ้างงานเยาวชน

V. การนำไปปฏิบัติ

37. นโยบายและโครงการว่าด้วยเอชไอวีและเอดส์ในโลกแห่งการทำงานของประเทศ ควร
- (ก) มีการนำไปปฏิบัติจริง โดยปรึกษาหารือกับองค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้างที่เป็นตัวแทน
ของกลุ่มนายจ้างและลูกจ้างมากที่สุดและภาคีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหน่วยงานอาสาสมัคร
มัณฑนากรรัฐและเอกชน โดยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีต่อไปนี้
    - (i) ออกกฎหมาย และกฎระเบียบในประเทศ
    - (ii) ทำข้อตกลงร่วม
    - (iii) กำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการในระดับชาติและระดับสถาน
ประกอบการ และ
    - (iv) กำหนดกลยุทธ์ในแต่ละภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่ข้อเสนอแนะนี้
ครอบคลุมและอยู่ในกลุ่มเสี่ยงมากที่สุด
  - (ข) ให้หน่วยงานตุลาการที่มีความชำนาญด้านแรงงานและหน่วยบริหารแรงงานมีส่วนร่วมใน
การวางแผนและดำเนินการตามนโยบายและโครงการ และควรให้การฝึกอบรมในเรื่อง
ดังกล่าวแก่หน่วยงานเหล่านี้ด้วย
  - (ค) กำหนดมาตรการในทางกฎหมาย กฎระเบียบเพื่อดูแลเรื่องการละเมิดความเป็นส่วนตัว
และการรักษาความลับ ตลอดจนการคุ้มครองอื่น ๆ ที่ระบุไว้ในข้อเสนอแนะนี้
  - (ง) ให้มีการทำงานร่วมกันและประสานกันระหว่างหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานที่
ให้บริการของภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้มีโครงการประกันและให้สิทธิ
ประโยชน์หรือโครงการชนิดอื่น ๆ
  - (จ) ส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจทั้งปวงให้นำนโยบายและโครงการของประเทศไปปฏิบัติ
รวมทั้งห่วงโซ่อุปทานและเครือข่ายการจัดจำหน่าย โดยให้องค์กรนายจ้างและลูกจ้างมี
ส่วนร่วม และให้วิสาหกิจที่ดำเนินงานในเขตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกปฏิบัติตาม
นโยบายและโครงการดังกล่าวด้วย

- (ค) ส่งเสริมให้มีการปรึกษาหารือทางสังคม รวมทั้งการปรึกษาหารือและเจรจา สอดคล้องกับอนุสัญญาการปรึกษาหารือไตรภาคี (มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ) ค.ศ. 1970 (พ.ศ. 2513) และรูปแบบความร่วมมืออื่น ๆ ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ นายจ้างและลูกจ้างของรัฐและเอกชน และผู้แทนของนายจ้างและลูกจ้าง โดยคำนึงถึงความเห็นของบุคลากรผู้ทำงานด้านอาชีวอนามัย ผู้เชี่ยวชาญเรื่องเอชไอวีและโรคเอดส์ และภาคีอื่น ๆ รวมถึงองค์กรที่เป็นตัวแทนของผู้ติดเชื้อเอชไอวี องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง และกลไกการประสานงานของประเทศ
- (ข) มีการกำหนด นำไปปฏิบัติ ทบทวนและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงพัฒนาการทางวิทยาศาสตร์และสังคมที่เกิดขึ้นล่าสุดและความจำเป็นที่จะต้องนำเรื่องบทบาทของหญิงและชายและข้อกังวลทั้งหลายทางวัฒนธรรมขึ้นมาเป็นประเด็นในการพิจารณา
- (ง) มีการประสานงานกับนโยบายและโครงการของฝ่ายอื่น ๆ เช่น แรงงาน ประกันสังคม สาธารณสุข และ
- (ฉ) ให้สมาชิกจัดหาทรัพยากรที่สมเหตุสมผลสำหรับการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยคำนึงถึงสภาพการณ์ของประเทศ ตลอดจนขีดความสามารถของนายจ้างและลูกจ้างด้วย

การเจรจาทางสังคม

38. การนำนโยบายและแผนงานด้านเอชไอวีและเอดส์ไปปฏิบัติควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของความร่วมมือและความไว้วางใจกันระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง และผู้แทนของฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง และภาครัฐ โดยมีผู้ติดเชื้อเอชไอวีในสถานประกอบการมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง

39. องค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้างควรส่งเสริมให้มีการตระหนักรู้เรื่องเอชไอวีและเอดส์ รวมทั้งการป้องกันและไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติ โดยการให้ความรู้และข่าวสารข้อมูลแก่สมาชิกของตน ความรู้และข่าวสารที่ให้นี้ควรมีความละเอียดอ่อนในเรื่องบทบาทของหญิงและชายและข้อกังวลทางวัฒนธรรมด้วย

การให้ความรู้ การฝึกอบรม ข้อมูลข่าวสารและการปรึกษาหารือ

40. การฝึกอบรม การให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยและการชี้แนะอื่น ๆ ที่จำเป็นในสถานประกอบการในเรื่องเอชไอวีและเอดส์ ควรมีรูปแบบชัดเจนที่คนงาน/ลูกจ้างทุกคนเข้าถึงได้ง่าย โดยเฉพาะแรงงานข้ามชาติ ผู้เข้างานใหม่หรือแรงงานที่ยังมีประสบการณ์น้อย แรงงานเยาวชน และผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรม เช่น พนักงานฝึกหัด ผู้ฝึกหัดงาน การฝึกอบรม การสอนงานและการชี้แนะนี้ควรมีความละเอียดอ่อนในเรื่องบทบาทหญิงและชายและข้อกังวลทางวัฒนธรรมและปรับให้เข้ากับสภาพของสถานประกอบการ โดยคำนึงถึงปัจจัยเสี่ยงสำหรับสถานประกอบการด้วย

41. ควรมีข้อมูลที่ทันสมัย เป็นวิทยาศาสตร์และเกี่ยวกับสังคมและเศรษฐกิจ และการให้ความรู้และฝึกอบรมเรื่องเอชไอวีและเอดส์ตามความเหมาะสม แก่นายจ้าง ผู้จัดการ และตัวแทนของลูกจ้าง เพื่อให้คนเหล่านี้สามารถนำมาตราการที่เหมาะสมไปใช้กับที่ทำงานได้

42. คนงาน/ลูกจ้าง รวมถึงพนักงานฝึกหัด ผู้ฝึกหัดงาน และอาสาสมัครควรได้รับข่าวสารข้อมูลที่เสริมสร้างการตระหนักรู้และการฝึกอบรมที่เหมาะสมในเรื่องขั้นตอนที่ใช้ในการควบคุมกรณีที่มีการติดเชื้อเอชไอวีเกิดขึ้น เช่น อุบัติเหตุในสถานประกอบการและการปฐมพยาบาล คนงาน/ลูกจ้างที่ทำงานในอาชีพที่เสี่ยงต่อการสัมผัสกับเลือด ผลิตภัณฑ์จากเลือดและสารคัดหลั่งต่าง ๆ จากร่างกาย ควรได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมในด้านการป้องกันการสัมผัสกับความเสี่ยงต่าง ๆ กระบวนการลงทะเบียนเมื่อได้สัมผัสกับเชื้อและการให้ยาป้องกันการติดเชื้อหลังจากที่ต้องสัมผัสกับเชื้อ

43. คนงาน/ลูกจ้างและผู้แทนของลูกจ้างควรมีสិทธิได้รับการแจ้งข่าวสารข้อมูลและปรึกษาหารือในมาตรการที่จะนำนโยบายและแผนงานเรื่องเอชไอวีและเอดส์ไปใช้ในที่ทำงาน ผู้แทนลูกจ้างและผู้แทนนายจ้างควรมีส่วนร่วมในการตรวจสอบสถานประกอบการตามแนวทางการปฏิบัติของประเทศของตน

การให้บริการสาธารณสุข

44. ควรมีการทบทวนบทบาทของหน่วยบริการแรงงาน รวมทั้งผู้ตรวจแรงงาน และหน่วยงานตุลาการที่มีความชำนาญในเรื่องแรงงาน ในการแก้ไขปัญหาเอชไอวีและเอดส์ และเสริมให้มีบทบาทมากขึ้นตามความจำเป็น

45. ระบบสาธารณสุขควรได้รับการเสริมให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นและปฏิบัติตามแนวทางการดำเนินการร่วมระหว่างองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) และองค์การอนามัยโลก (WHO) เกี่ยวกับการบริการด้านสุขภาพและเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ค.ศ. 2005 (พ.ศ. 2548) และส่วนที่มีการปรับปรุงแก้ไขในภายหลัง เพื่อให้สามารถเข้าถึงการป้องกัน การรักษา การดูแล และการให้ความช่วยเหลือ และลดความเครียดที่หน่วยบริการสาธารณสุขต้องแบกรับจากงานเอชไอวีและเอดส์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

46. สมาชิกควรร่วมมือกัน โดยมีความตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคี มีส่วนร่วมในระบบพหุภาคีหรือโดยวิธีการอย่างอื่นที่มีประสิทธิผล เพื่อให้ข้อแนะนำนี้มีผลบังคับใช้

47. ประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่านและประเทศปลายทางควรดำเนินมาตรการเพื่อให้แรงงานข้ามชาติสามารถเข้าถึงบริการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี การรักษา การดูแลและการให้ความช่วยเหลือ และควรมีการทำข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม

48. ควรส่งเสริมให้มีความร่วมมือระหว่างประเทศระหว่างและภายในสมาชิก หน่วยงานระดับชาติที่ดูแลงานด้านเอชไอวีและเอดส์ และองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และควรรวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบในเรื่องมาตรการที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวี

49. สมาชิกและองค์กรพหุภาคีควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษในการประสานความร่วมมือและหาทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อช่วยประเทศทั้งหลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีความชุกของการติดเชื้อสูง ในการพัฒนากลยุทธ์ระหว่างประเทศและแผนงานป้องกัน รักษา ดูแล และให้ความช่วยเหลือในเรื่องเอชไอวี

50. สมาชิกและองค์กรระหว่างประเทศควรหาทางลดราคาขายและอุปกรณ์รักษาโรคทุกชนิดสำหรับการป้องกัน การรักษา การดูแลการติดเชื้อเอชไอวีและ โรคฉวยโอกาสอื่น ๆ และโรคมะเร็งที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการติดเชื้อเอชไอวี

VI. การติดตามผล

51. สมาชิกควรจัดตั้งกลไกที่เหมาะสมหรือใช้กลไกที่มีอยู่แล้วสำหรับติดตามพัฒนาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนโยบายว่าด้วยเอชไอวีและเอดส์กับโลกแห่งการทำงานในประเทศของตน ตลอดจนให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติ

52. องค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้างที่เป็นตัวแทนของกลุ่มนายจ้างและลูกจ้างมากที่สุดควรมีตัวแทนอยู่ในกลไกสำหรับติดตามพัฒนาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนโยบายของประเทศ โดยตัวแทนเหล่านี้มีศักดิ์และสิทธิเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ ในกลไกการทำงาน ควรปรึกษารื้อกับองค์กรดังกล่าว ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความคิดเห็นขององค์กรที่เป็นตัวแทนของผู้ติดเชื้อเอชไอวี รายงานของผู้เชี่ยวชาญหรืองานวิจัยทางวิชาการด้วย

53. สมาชิกควรรวบรวมรายละเอียดข้อมูลและสถิติตัวเลขให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้และทำวิจัยด้านพัฒนาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเอชไอวีและเอดส์ใน โลกแห่งการทำงาน โดยพิจารณาการแจกแจงจำนวนหญิงและชายและปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ด้วย

54. นอกจากทำรายงานตามมาตรา 19 แห่งธรรมนูญขององค์การระหว่างประเทศแล้ว ยังอาจจัดทำรายงานการดำเนินการตามข้อแนะนำอย่างสม่ำเสมอโดยนำไปรวมไว้กับรายงานของประเทศที่จะเสนอต่อโครงการโรคเอดส์แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS) และในรายงานอื่นภายใต้ตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

มติที่รับรองโดย
ที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศ
สมัยที่ 99
(นครเจนีวา มิถุนายน ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553))

...

II

มติว่าด้วยการส่งเสริมและนำไปปฏิบัติ

ข้อเสนอว่าด้วยเอชไอวีและเอดส์

ในโลกแห่งการทำงาน ค.ศ. 2010¹ (พ.ศ. 2553)

ที่ประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ประชุมเป็นสมัยที่ 99 ได้รับรองข้อเสนอว่าด้วยเอชไอวีและเอดส์ในโลกแห่งการทำงาน ค.ศ. 2010 (พ.ศ.2553) เห็นว่าสัมฤทธิ์ผลของข้อเสนอจะขึ้นอยู่กับส่งเสริมและการนำบทบัญญัติของข้อเสนอดังกล่าวไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระลึกว่าพันธกิจหลักขององค์การคือส่งเสริมงานที่มีคุณค่าและวิสาหกิจที่ยั่งยืน รับทราบการมีส่วนร่วมขององค์การแรงงานระหว่างประเทศอันประกอบด้วยองค์กรไตรภาคีใน โครงการโรคเอดส์แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS) ในความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาเอชไอวีและเอดส์

1. ขอให้คณะประสานงานของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศจัดสรรทรัพยากรจากงบประมาณที่มีอยู่และหาทรัพยากรงบประมาณ พิเศษเพิ่มเติมเพื่อดำเนินงานร่วมกับองค์กร ไตรภาคี เพื่อให้มีการนำข้อเสนอไปใช้ในโลกรแห่งการทำงาน

2. ขอให้คณะประสานงานดำเนินการส่งเสริมให้มีการทำงานร่วมกันกับองค์กรระหว่างประเทศต่าง ๆ ในเรื่องเอชไอวีและเอดส์ในสถานประกอบการ

3. ขอให้คณะประสานงานร้องขอให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการโลก (Global Action Plan) เพื่อให้มีการนำข้อเสนอไปปฏิบัติอย่างกว้างขวางเพื่อลดผลกระทบของเอชไอวีและเอดส์ในสถานประกอบการ การจัดทำแผนดังกล่าวควรทำงานร่วมกับผู้แทนขององค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้าง โดยคำนึงถึงความคิดเห็นของโครงการเอดส์แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS) องค์กรที่เป็นตัวแทนของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและเอดส์ และภาคีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. ขอให้คณะประสานงานร้องขอผู้อำนวยการใหญ่ให้พิจารณาจัดสรรงบประมาณ ทรัพยากรความร่วมมือทางวิชาการของสำนักงานให้แก่ประเทศต่างๆ ด้วยความเป็นธรรม ประเทศ

---

¹ รับรองเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553)

สมาชิก องค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้างที่เป็นตัวแทนของกลุ่มนายจ้างและกลุ่มลูกจ้างมากที่สุด อาจขอความช่วยเหลือในการนำข้อเสนอไปปฏิบัติในด้านต่าง ๆ อาทิ

- (ก) ความช่วยเหลือทางวิชาการในการจัดทำและนํานโยบายแห่งชาติโดยองค์กรไตรภาคีไปปฏิบัติ รวมทั้งจัดทำแผนงานและออกกฎหมายเพื่อนำข้อเสนอไปปฏิบัติ
- (ข) ให้การสนับสนุนและสร้างจิตความสามารถเพื่อฝึกอบรม สื่อสาร ติดตาม ปฏิบัติและชี้แนะในด้านต่อไปนี้ เช่น
  - (i) จัดทำโครงการฝึกอบรมและวัสดุฝึกอบรมเพื่อสร้างจิตความสามารถ รวมทั้งโครงการฝึกอบรมและวัสดุฝึกอบรมในภาคส่วนที่ต้องการเน้นเป็นพิเศษ
  - (ii) ฝึกอบรมผู้ประสานงานด้านเอชไอวีและเอดส์ในสถานประกอบการ และวิทยากร รวมทั้งตัวแทนของนายจ้างและลูกจ้าง และผู้ปฏิบัติงานด้านแรงงาน
  - (iii) จัดทำวัสดุเผยแพร่และเครื่องมือชี้แนะทางความคิดที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอ และ
  - (iv) จัดสัมมนาและการประชุมปฏิบัติการในระดับชาติและระดับภูมิภาคเพื่อส่งเสริมข้อเสนอ

5. ขอให้ประเทศสมาชิกใช้กลไกที่มีอยู่แล้วหรือจัดตั้งกลไกในระดับชาติขึ้นเพื่อทบทวนความก้าวหน้าและติดตามการดำเนินงาน ตลอดจนแบ่งปันตัวอย่างของแนวปฏิบัติที่ดีที่เกี่ยวกับการนํานโยบายและโครงการว่าด้วยด้านเอชไอวีและเอดส์ที่เกี่ยวข้องกับโลกแห่งการทำงานไปปฏิบัติในประเทศของตน

6. ขอให้คณะประศาสน์การร้องขอประเทศสมาชิกให้เสนอรายงานอย่างสม่ำเสมอตามมาตรา 19 แห่งธรรมนูญขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ โดยให้เป็นส่วนหนึ่งของกลไกการทำรายงานที่ต้องทำอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรมีการสำรวจทั่วไป รายงานของรัฐบาลที่เกี่ยวกับเอชไอวีและเอดส์ควรจัดทำโดยปรึกษาหารือกับองค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้างที่เป็นตัวแทนของกลุ่มนายจ้างและลูกจ้างมากที่สุด รวมทั้งรายละเอียดความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นพร้อมตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดี ถ้าเป็นไปได้

7. ขอให้คณะประศาสน์การทบทวนความก้าวหน้าในการนำข้อเสนอไปปฏิบัติเป็นระยะ ๆ

8. ขอให้คณะประศาสน์การส่งเสริมประเทศสมาชิกให้ขยายการใช้มาตรา 1(1)(b) ของอนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและการประกอบอาชีพ) ค.ศ. 1958 (พ.ศ. 2501) เพื่อขยายความคุ้มครองในอนุสัญญาไปครอบคลุมสถานภาพของผู้ที่อยู่ในสภาวะติดเชื้อหรือถูกเข้าใจว่าติดเชื้อเอชไอวีด้วย

...

